

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)
z dnia 5 listopada 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. L.

Sędziowie: r. pr. W. G. (sprawozdawca)

r. pr. B. C.

Protokolant: r.pr. K. J.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. M. K. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29.10.2018 r. sprawy radcy prawnego M. K. (2) obwinionego o popełnienie czynu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej polegającego na wykonywaniu czynności zawodowych w sposób nierzetelny, z pominięciem należytej staranności, przez złożenie w dniu 07.10.2015r. do Sądu Okręgowego (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy, sygn. akt II WSC (...), wniosku, w imieniu klienta W. S., o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu z wnioskiem o przywrócenie terminu, z uchybieniem zakreślonego przez Sąd terminu do wykonania zobowiązania z dnia 07.09.2015r., obarczonego rygorem odrzucenia skargi, przez co doprowadził do odrzucenia wniesionego środka zaskarżenia – skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 (...).

ORZEKA

I.

Obwinionego r. pr. M. K. (2) uznaje za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w imieniu swojego mocodawcy – W. S. w sprawie rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy (...) pod sygn. akt II WSC (...) złożył wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi uczestnika W. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z uchybieniem terminu, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 6 (...) i art. 12 ust. 1 (...) polegającego na naruszeniu obowiązków zawodowych poprzez wykonywanie czynności zawodowych w sposób niesumienny i bez należytej staranności i za ten czyn:

a.

na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2ba (...) wymierza karę pieniężną w kwocie 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych i zero groszy),

b.

na podstawie art. 65 ust. 2a URP orzeka wobec obwinionego zakaz wykonywania patronatu na czas czterech lat,

c.

na podstawie art. 65 ust. 2e URP nakłada na obwinionego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego poprzez zamieszczenie na str. 3 piątkowego wydania Gazety (...) ogłoszenia o wymiarach nie mniejszych niż 8,5 cm x 5,5 cm o

następującej treści: „Ja, radca prawny M. K. (2) przepraszam niniejszym W. S. za to, że będąc jego pełnomocnikiem w postępowaniu rozpoznawanym przez Sąd Okręgowy (...) pod sygn. akt II WSC (...) nie działałem z należytą starannością.”.

II.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 URP obciąża obwinionego r. pr. M. K. (2) zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2.800,00 zł (słowie: dwa tysiące osiemset złotych i zero groszy) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

III.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 1 URP zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.100,00 zł (słownie: jeden tysiąc sto złotych i zero groszy) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 08.06.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) (dalej jako: ZRD) wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko r.pr. M. K. (2) obwinionemu o popełnienie czynu podlegającego odpowiedzialności dyscyplinarnej polegającego na wykonywaniu czynności zawodowych w sposób nierzetelny, z pominięciem należytej staranności, przez złożenie w dniu 07.10.2015r. do Sądu Okręgowego (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy, sygn. akt II WSC (...), wniosku, w imieniu klienta W. S., o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu z wnioskiem o przywrócenie terminu, z uchybieniem zakreślonego przez Sąd terminu do wykonania zobowiązania z dnia 07.09.2015r., obarczonego rygorem odrzucenia skargi, przez co doprowadził do odrzucenia wniesionego środka zaskarżenia – skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 (...).

We wniosku ZRD wyjaśnił, że obwiniony działając jako pełnomocnik W. S. skargą z dnia 02.03.2015r. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zainicjował postępowanie przed Sądem Okręgowym (...) prowadzone pod sygn. akt II WSC (...), w którym pismem z dnia 07.09.2015r. skarżący zastępowany przez obwinionego został wezwany do wskazania w terminie 7 dni aktualnego adresu strony postępowania pod rygorem odrzucenia wniesionej skargi. Wedle treści wniosku ZRD ww. wezwanie zostało doręczone obwinionemu w dniu 16.09.2015r., a zaś zakreślony w nim termin upłynął bezskutecznie albowiem obwiniony dopiero po jego upływie – w dniu 07.10.2015r. (data prezentaty Sądu Okręgowego (...)) złożył wniosek o ustanowienie kuratora dla osoby nieznaney z miejsca pobytu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. ZRD wskazał, że Sąd Okręgowy (...) postanowieniem z dnia 16.11.2015r. odrzucił wniosek skarżącego oraz odrzucił wniesioną skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. We wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego ZRD wskazał ponadto, że obwiniony w dniu 11.12.2015r. złożył zażalenie na ww. postanowienie Sądu Okręgowego (...), od którego nie została uiszczona należna opłata. Następnie pismem z dnia 21.01.2016r. Sąd wezwał obwinionego do uzupełnienia braków zażalenia poprzez jego opłacenie w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone w dniu 27.01.2016r. Wobec braku uiszczenia opłaty od ww. zażalenia Sąd Okręgowy (...) odrzucił je postanowieniem z dnia 26.02.2016r. ZRD zwrócił również uwagę, że W. S. podjął samodzielnie próbę przywrócenia terminu i nadania sprawie dalszego biegu, która okazała się nieskuteczna gdyż wnioski pokrzywdzonego zostały odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego (...) z dnia 28.09.2016r. ZRD podkreślił, że w opisaney sytuacji pokrzywdzonemu została zamknięta dalsza droga sądowa w rozpoznawanej sprawie albowiem wydano postanowienie kończące o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Końcowo ZRD wskazał, że obwiniony przyznał się do uchybienia terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Na skutek wniosku ZRD w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) (dalej jako: (...)) orzeczeniem z dnia 02.08.2017r. wydanym w sprawie o sygn. akt OSD 27/17 uznał obwinionego za

winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na wykonywaniu czynności zawodowych w sposób nierzetelny, z pominięciem należytej staranności przez złożenie w dniu 07.10.2015r. do Sądu Okręgowego (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy (sygn. akt II WSC (...)) wniosku w imieniu klienta W. S. o ustanowienie kuratora dla strony nieznannej z miejsca pobytu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu z uchybieniem określonego przez Sąd terminu do wykonania zobowiązania z dnia 07.09.2016r. obarczonego rygorem odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, przez co doprowadził do odrzucenia wniesionego środka zaskarżenia, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 URP w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 (...).

Na skutek odwołania obwinionego od ww. orzeczenia (...) Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. (dalej jako: (...)) orzeczeniem z dnia 15.06.2018r. wydanym w sprawie o sygn. (...) uchylił zaskarżone orzeczenie (...) w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony był pełnomocnikiem pokrzywdzonego – W. S. i w jego imieniu wniósł za pośrednictwem Sądu Okręgowego (...) skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – postanowienia Sądu Okręgowego (...) z dnia 06.03.2013r. wydanego w sprawie o sygn. akt II Ca (...), która została wpisana w Sądzie Okręgowym (...) pod sygn. akt II WSC (...). Wartość przedmiotu sporu w ww. sprawie wynosiła 426.510,00 zł.

Dowody:

- skarga z dnia 21.10.2016r. wraz z załącznikami (k. 1-21);
- kserokopia okładki teczek sprawy o sygn. akt II WSC (...) (k. 41);
- zeznania świadka W. S. z dnia 13.12.2016r. (k. 23-24);
- zeznania obwinionego z dnia 27.03.2017r. (k. 69-70);
- wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie.

Pismem z dnia 07.09.2015r. Sąd Okręgowy (...) wezwał obwinionego do podania w terminie 7 dni aktualnego adresu wnioskodawczyni U. S. pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie zostało doręczone osobiście obwinionemu w dniu 16.09.2015r.

Dowody:

- kserokopia pisma Sądu Okręgowego (...) z dnia 07.09.2015r. (k. 42);
- kserokopia potwierdzenia doręczenia (k. 43).

W odpowiedzi na ww. wezwanie obwiniony w dniu 05.10.2015r. sporządził wniosek o ustanowienie kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, który wpłynął do Sądu Okręgowego (...) w dniu 07.10.2015r. W zakresie wniosku o przywrócenie terminu obwiniony przedstawił następujące uzasadnienie: Pełnomocnik powoda był na zwolnieniu lekarskim do dnia 25.09.2015 roku od dnia 28.08.2015 roku [pisownia oryginalna]. W załączeniu do ww. wniosku obwiniony przedłożył kserokopię zwolnienia lekarskiego.

Dowody:

- kserokopia wniosku z dnia 05.10.2015r. o ustanowienie kuratora dla osoby nieznannej z miejsca pobytu wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu i załącznikiem (k. 44-45).

Sąd Okręgowy (...) postanowieniem z dnia 16.11.2015r. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu oraz odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z uwagi na brak uzupełnienia braków formalnych

skargi w terminie 7 dni wskazując, że obwiniony uchybił 7-dniowemu terminowi określone w art. 169 § 1 KPC albowiem na zwolnieniu lekarskim przebywał do dnia 25.09.2015r. a wniosek o przywrócenie terminu został złożony w dniu 07.10.2018r.

Dowody:

- kserokopia postanowienia Sądu Okręgowego (...) z dnia 16.11.2015r. wraz z uzasadnieniem (k. 46-47).

Od ww. postanowienia obwiniony złożył zażalenie z dnia 02.03.2015r., które nie zostało opłacone. Sąd Okręgowy (...) pismem z dnia 21.01.2016r. wezwał obwinionego do uzupełnienia braków formalnych ww. zażalenia poprzez jego opłacenie (opłata w kwocie 200,00 zł) pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wobec braku uiszczenia opłaty od zażalenia Sąd Okręgowy (...) postanowieniem z dnia 26.02.2016r. odrzucił przedmiotowe zażalenie

Dowody:

- kserokopia zażalenia z dnia 02.03.2015r. (k. 50-51);
- kserokopia pisma Sądu Okręgowego (...) z dnia 21.01.2016r. (k. 53);
- kserokopia postanowienia Sądu Okręgowego (...) z dnia 26.02.2016r. (k. 55-56).

W dniu 16.09.2016r. pokrzywdzony samodzielnie wniósł o przywrócenie terminu oraz ustanowienie kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu. Postanowieniem z dnia 28.09.2016r. Sąd Okręgowy (...) odrzucił wnioski pokrzywdzonego.

Dowody:

- wniosek pokrzywdzonego o przywrócenie terminu i ustanowienie kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu z dnia 15.09.2016r. (k. 58-62);
- postanowienie Sądu Okręgowego (...) z dnia 28.09.2016r. (k. 63).

Obwiniony miał świadomość, że wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia został złożony z uchybieniem ustawowego terminu.

Dowody:

- zeznania obwinionego z dnia 27.03.2017r. (k. 69-70);
- wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie.

W czasie przebiegu postępowania przed Sądem Okręgowym (...) w opisanym powyżej zakresie obwiniony nie kontaktował się z pokrzywdzonym.

Dowody:

- zeznania obwinionego z dnia 27.03.2017r. (k. 69-70);
- zeznania świadka W. S. z dnia 13.12.2016r. (k. 23-24);
- wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny przede wszystkim na podstawie dokumentów, zwłaszcza w postaci kserokopii dokumentów z akt sprawy (...) (...) wykonanych m.in. podczas oględzin ww. akt dokonanych przez ZRD. Obwiniony w żaden sposób nie kwestionował tych dowodów, a w ocenie Sądu nie budzą one jakichkolwiek wątpliwości. Ponadto Sąd dokonał ustaleń faktycznych również mając na uwadze treść zeznań złożonych w sprawie oraz wyjaśnień obwinionego,

z których w ocenie Sądu jednoznacznie wynika, że wniosek o przywrócenie terminu z dnia 07.10.2015r. został złożony z uchybieniem terminu określonego w art. 169 § 1 KPC. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd zważył co następuje:

Ze zgromadzonego materiału dowodowego w ocenie Sądu wynika w sposób niewątpliwy, że obwiniony uchybił terminowi określonemu w art. 169 § 1 KPC do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia poprzez złożenie wniosku o ustanowienie kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu. Okoliczność ta nie jest kwestionowana w żaden sposób przez obwinionego, który wprost ją przyznał składając zeznania przed ZRD. Obwiniony jednocześnie jest w pełni świadomy przesłanek umożliwiających przywrócenie terminu do dokonania czynności w postępowaniu cywilnym, co potwierdził w swoich wyjaśnieniach na rozprawie. Okoliczność ta – uchybienie terminu – jest również niewątpliwa w świetle dokumentów z akt postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy (...) pod sygn. akt II WSC (...). Z tych też względów w ocenie Sądu uchybienie przez obwinionego ww. terminowi nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Mając na uwadze treść uzasadnienia orzeczenia (...) z dnia 15.06.2018r. oraz dokonane w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne Sąd uznał, że opis czynu przedstawiony przez ZRD w niniejszej sprawie wymaga doprecyzowania. W świetle dokonanych wcześniej ustaleń faktycznych Sąd doprecyzował opis zarzucanego obwinionemu czynu uznając, że popełnił on czyn polegający na tym, że w imieniu swojego mocodawcy – W. S. w sprawie rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy (...) pod sygn. akt II WSC (...) złożył wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi uczestnika W. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z uchybieniem terminu, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 6 (...) i art. 12 ust. 1 (...) polegające na naruszeniu obowiązków zawodowych poprzez wykonywanie czynności zawodowych w sposób niesumienny i bez należytej staranności.

Sąd dokonał doprecyzowania opisu czynu nie wykraczając poza ramy wniosku ZRD o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W tym miejscu za Sądem Najwyższym należy wskazać, że z treści art. 399 § 1 k.p.k. nie wynika powinność sądu uprzedzania o zmianie opisu czynu [...]. Wynikające z art. 399 § 1 k.p.k. uprzedzenie stron dotyczy zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu (postanowienie SN z dnia 07.05.2015r., V KK 463/14). W niniejszej sprawie w ocenie Sądu jedynie opis czynu wymagał doprecyzowania, natomiast kwalifikacja czynu podana we wniosku o wszczęcie postępowania była zasadniczo prawidłowa, a braki w tym zakresie pojawiły się dopiero w uchylonym orzeczeniu Sądu z dnia 02.08.2017r. Wskazać bowiem należy, że ZRD w swoim wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wyraźnie sprecyzował podstawę prawną w zakresie art. 64 ust. 1 URP oraz wskazał na wykonywanie przez obwinionego czynności zawodowych w sposób nierzetelny, z pominięciem należytej staranności. Tym samym kwalifikacja prawna czynu przedstawiona przez ZRD we wniosku w ocenie Sądu była prawidłowa natomiast jedynie opis czynu wymagał doprecyzowania.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że obwiniony uchybiając terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia naruszył obowiązki zawodowe poprzez wykonywanie czynności zawodowych w sposób niesumienny i bez należytej staranności. Zgodnie z art. 12 ust. 1 (...) radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. W ocenie Sądu obwiniony działał w niniejszej sprawie niestaranie i niesumiennie albowiem mając świadomość przesłanek przywrócenia terminu określonych w art. 169 § 1 KPC oraz posiadając niewątpliwie wiedzę o dacie, w której upływa okres jego przebywania na zwolnieniu lekarskim mógł bez żadnych przeszkód złożyć wniosek o przywrócenie terminu z zachowaniem terminu wynikającego z art. 169 § 1 KPC. Brak sumienności obwinionego jest tym większy, że sam wniosek o przywrócenie terminu wraz z wnioskiem o ustanowienie kuratora był bardzo prosty w konstrukcji i wymagał niewielkiego nakładu pracy (uzasadnienie łącznego wniosku o ustanowienie kuratora i przywrócenie terminu składało się z czterech zdań). Obwiniony nie podał w toku postępowania jakiegokolwiek wyjaśnienia dlaczego przedmiotowy wniosek o przywrócenie terminu nie został przez niego złożony w terminie 7 dni od daty końca zwolnienia lekarskiego, na którym przebywał. Co więcej, obwiniony

nawet nie próbował tej okoliczności wyjaśniać, choć składał w postępowaniu bardzo obszerne wyjaśnienia. Powyższe świadczy o rażącym braku staranności obwinionego w ocenie Sądu.

Bez znaczenia przy tym w ocenie Sądu pozostaje to czy obwiniony mógł czy też nie mógł skontaktować się ze swoim mocodawcą albowiem kontakt taki był całkowicie zbędny dla terminowego złożenia wniosku o przywrócenie terminu uchybionego z powodu przebywania przez obwinionego na zwolnieniu lekarskim. Co więcej, przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w zakresie w jakim wskazywał, że wnosi o uniewinnienie z powodu po pierwsze nie jest możliwym prowadzenie sprawy klienta, z którym spotkało się tylko raz i który nie kontaktował się ze mną nie zostawiając mi żadnego telefonu, należy wskazać, że brak sumiennosci obwinionego jest jeszcze bardziej obciążający. Jak bowiem wynika z wyjaśnień obwinionego przyjął on sprawę do prowadzenia bez należytego zapewnienia sobie możliwości kontaktu z klientem, bez pozyskania chociażby numeru telefonu klienta i zaledwie po jednym i co istotne – w ocenie obwinionego niewystarczającym, spotkaniu. W takim wypadku obwiniony nie powinien był się w ogóle podejmować prowadzenia sprawy, a jeśli się podjął, to powinien był zadbać o pozyskanie numeru telefonu klienta lub chociażby podjąć próbę kontaktu korespondencyjnego.

Niemniej jednak w ocenie Sądu okoliczności te mają nikłe znaczenie dla rozstrzygnięcia albowiem kontakt z pokrzywdzonym lub jego brak był bez wpływu na dochowanie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu przez obwinionego. Z tej też, między innymi, przyczyny Sąd oddalił wniosek dowodowy obwinionego sformułowany na rozprawie w dniu 29.10.2018r.

Bez znaczenia pozostaje również zdaniem Sądu w niniejszej sprawie czy obwiniony swym działaniem wyrządził pokrzywdzonemu szkodę w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Z punktu widzenia niniejszego postępowania istotne jest, że obwiniony swym niesumiebnym i niestarannym działaniem doprowadził do zamknięcia drogi sądowej pokrzywdzonemu do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i w tym znaczeniu działał na szkodę pokrzywdzonego.

Sąd nie doszukał się jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby usprawiedliwiać opisane wcześniej działanie obwinionego gdyż obwiniony, mimo że bardzo aktywnie działał w niniejszym postępowaniu, to nie zaoferował jakiegokolwiek wyjaśnienia dlaczego nie złożył wniosku o przywrócenie terminu w ciągu 7 dni od powrotu ze zwolnienia lekarskiego, ale dopiero po tym terminie. Ta okoliczność – uchybienie ww. terminowi bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia – stanowi w ocenie Sądu clou niniejszej sprawy, natomiast pozostałe kwestie mają znaczenie poboczne i są nieistotne dla rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu wina obwinionego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Przechodząc do uzasadnienia orzeczenia co do kary Sąd miał przede wszystkim na względzie postawę obwinionego, co podkreślał również ZRD w stanowisku końcowym. Obwiniony nie wyrażał jakiegokolwiek skruchy, nie próbował w jakikolwiek sposób wyjaśnić dlaczego uchybił terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Jednocześnie niemal wszystkie działania procesowe obwinionego dotyczyły kwestii czysto formalnych i skutkowały bądź miały skutkować przedłużeniem postępowania. W tym miejscu należy wskazać, że w ocenie Sądu obwiniony w niniejszym postępowaniu celowo wykorzystywał przysługujące mu zgodnie z prawem uprawnienia strony postępowania aby doprowadzić do obstrukcji procesowej, m.in. poprzez wielokrotne składanie wniosków o wyłączenie sędziego. Oczywiście Sąd nie neguje możliwości korzystania przez obwinionego z przysługujących mu uprawnień procesowych, ale z drugiej strony obwiniony musi się liczyć z tym, że takie postępowanie może wpłynąć na ocenę postawy obwinionego ze strony Sądu. Podkreślić w kontekście powyższego należy, że jednocześnie obwiniony nie próbował zaoferować na jakimkolwiek etapie postępowania jakiegokolwiek wyjaśnienia w zakresie uchybienia terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu.

W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł wobec obwinionego jakichkolwiek okoliczności łagodzących w realiach niniejszej sprawy i uznał, że wobec braku skruchy obwinionego zarówno kara upomnienia, jak i kara nagany nie będą stanowiły adekwatnej sankcji do postawy obwinionego. Z tego względu Sąd orzekł wobec obwinionego karę pieniężną mając na uwadze również fakt, iż uchybienie terminu przez obwinionego, którego łatwo można było uniknąć, w całości

zamknęło pokrzywdzonemu drogę sądową w sprawie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż wartość przedmiotu sporu w sprawie, w której obwiniony uchybił terminowi wynosiła 426.510,00 zł. Zestawiając zatem dezynwolturę obwinionego z jej skutkami wobec pokrzywdzonego w ocenie Sądu nie było zasadnym sięgnięcie po karę upomnienia lub nagany, jako mniej odczuwalne w bezpośrednich skutkach dla obwinionego w przeciwieństwie do kary pieniężnej.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł również wobec obwinionego zakaz sprawowania patronatu na okres czterech lat. Postawa obwinionego prezentowana w niniejszym postępowaniu dyskwalifikuje go na chwilę obecną jako osobę, której można powierzyć kształtowanie pożądaných wzorców zachowania wśród aplikantów radcowskich – przyszłych radców prawnych. Zdaniem Sądu patron winien nie tylko dbać o merytoryczne kształcenie aplikanta w zakresie praktyki zawodu, ale również przekazywać zasady i normy prawidłowego i profesjonalnego postępowania wobec klienta. Dla prawidłowej realizacji powyższego w pierwszej kolejności patron swoim zachowaniem sam winien dawać przykład aplikantom, którzy terminując pod jego pieczę częstokroć wnoszą później do własnej praktyki zawodowej nawyki i normy postępowania przejęte od patrona. W ocenie Sądu obwiniony nie daje rękojmi należytego sprawowania patronatu w świetle przedstawionych wcześniej okoliczności.

Nadto Sąd nałożył na obwinionego na podstawie art. 65 ust. 2e URP obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego poprzez zamieszczenie na str. 3 piątkowego wydania Gazety (...) stosownego ogłoszenia. W ocenie Sądu nałożenie powyższego obowiązku było konieczne z uwagi na postawę obwinionego przejawiającą się wspomnianym brakiem skruchy. Zachowanie polegające na uchybieniu istotnym terminom procesowym bez przyczyny i bez jakiegokolwiek wyjaśnienia z tym skutkiem, że zamyka to klientowi drogę sądową w danej sprawie obniża publiczne – społeczne zaufanie do zawodu radcy prawnego. Mocodawcy i całe społeczeństwo aby traktować zawód radcy prawnego z należyтым zaufaniem i szacunkiem muszą mieć świadomość, że tego typu zachowanie, jak to którego dopuścił się obwiniony jest nieakceptowalnym odstępstwem od standardów zawodu radcy prawnego, które podlega stosownej sankcji korporacyjnej. Suma tego typu zachowań wpływa bowiem na ogólny społeczny obraz i odbiór zawodu radcy prawnego, dlatego też każdy przypadek przewinienia dyscyplinarnego obejmującego naruszenie interesów klienta bez usprawiedliwienia (choćby nawet niewystarczającego) winien być rozważony ze szczególną troską pod kątem zadośćuczynienia interesom pokrzywdzonego. W realiach niniejszej sprawy obwiniony nie tylko nie wykazał skruchy, ale wręcz można odnieść wrażenie, iż ma lekceważący stosunek do faktu uchybienia przez siebie terminowi w sprawie pokrzywdzonego. Z uwagi na powyższe oraz mając na względzie fakt, iż pokrzywdzony nie podjął korespondencji w sprawie i nie brał udziału w rozprawie Sąd postanowił jak w pkt I lit. c orzeczenia.

Wobec uznania obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego czynu Sąd orzekł w pkt II orzeczenia o obciążeniu obwinionego kosztami postępowania przed (...) zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 URP. Wysokość kosztów postępowania Sąd określił mając na względzie treść art. 70⁶ ust. 1 URP, który stanowi, że koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany. W pkt III orzeczenia Sąd orzekł o obciążeniu Krajowej Izby Radców Prawnych kosztami postępowania przed (...) mając na względzie fakt, iż odwołanie wniesione przez obwinionego od uprzedniego orzeczenia (...) doprowadziło do jego uchylecia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 70⁴ ust. 4 URP od niniejszego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) odwołanie przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).